

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 30 czerwca 2021 r.****w sprawie E-13/20****O. przeciwko rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Dyрекcję ds. Pracy i Opieki Społecznej (Arbeids- og velferdsdirektoratet)***(Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuły 7, 63 i 64 – Świadczenia dla bezrobotnych – Wymóg pobytu we właściwym państwie EOG – Bezrobotny udający się do innego państwa EOG)*

(2021/C 417/05)

W sprawie E-13/20, O. przeciwko rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Dyрекcję ds. Pracy i Polityki Społecznej (Arbeids- og velferdsdirektoratet) – WNIOSEK złożony do Trybunału przez norweski krajowy sąd ds. ubezpieczeń społecznych (Trygderetten) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości dotyczący wykładni art. 28, 31 i 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, Trybunał w składzie Páll Hreinsson, prezes (sędzia sprawozdawca), Per Christiansen i Bernd Hammermann (sędziowie), wydał w dniu 30 czerwca 2021 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Wymóg, zgodnie z którym bezrobotny musi przebywać we właściwym państwie, aby być uprawnionym do świadczenia pieniężnego dla bezrobotnych, w przypadku niespełnienia warunków określonych w art. 64, 65 lub 65a, jest zgodny z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w tym z jego art. 5 lit. b).
2. Poza sytuacjami wyraźnie wymienionymi w art. 64, 65 i 65a rozporządzenia (WE) nr 883/2004 warunek przebywania we właściwym państwie EOG w celu uzyskania prawa do świadczeń dla bezrobotnych nie podlega ocenie na podstawie art. 31 i 36 Porozumienia EOG i nie jest niezgodny z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.
3. Państwa EOG zachowują uprawnienia do decydowania o tym, czy świadczenia i korzyści nabyte niezgodnie z prawem powinny zostać zwrócone. Państwa EOG muszą jednak wykonywać to uprawnienie zgodnie z prawem EOG i jego ogólnymi zasadami, w tym z zasadami równoważności i skuteczności.